N:o 94. **Kajaanin Lehti** 1900.

Kajaanissa Lauvantaina 24 p. Marraskuuta.

Tilaushinta:

Kaupungissa: 1/1 v. Sm. 3: —, 3/4 v. 2: 50, 1/2 v. 1: 75, 1/4 v. 1: —. Postissa: 1/1 v. 3: 60, 1/2 v. 2: 05, 1 kk. 46 p. Venäjällä 2 Rupl. Ameriikassa 1 1/2 doll. Kaupungissa kotiinkannosta 50 p. lisäys vuodelta. — Yksityisnumeron hinta 10 p:niä.

Toimitus:

K. Kokkonen. (Vastaava.) J. Hyvärinen.

Kajaanin Lehti ilmaantuu joka keskiviikko- ja lauvantai-aamuna klo 8.

Ilmoitushinta ensi sivulla 15 ja takasivulla 10 penniä pieneltä riviltä. — Ilmoitukset ovat jätettävät kirjapainoon viimeistään joka tiistai ja perjantai klo 1 i. p.

Ilmoitushinnat eivät Kajaanin Lehdessä ole muuttuneet.

Ilmoitushinta: 15 p. etu- ja 10 p. takasivun riviltä.

Kirkollisia tietoja.

Tuomiosunnuntaina.

Puolipäiväsaarna.

Tiistaina t. k. 27 p:nä kello 11 e, pp. rukoushetki leskikeisarinnan syntymäpäivän johdosta.

Päivälista.

Raastuvanoikeus ja Maistraati, istunto Maanantaisin kello 11 e.p.p.

Kaupungin pormestarin vastaanottoaika klo 9—11 e. p. p.

Rahatoimikamarin kokoukset jokaisen kuukauden 1:nä arkipäivänä.

Rahatoimikonttori auki Maanantaisin kello 7:stä j.p.

Kansallisosakepankin konttori, rehtori Ticcanderin talossa, auki joka arkipäivä kello 10—12.

Säästöpankki Lauantaisin 6:ta j.p.

Sähkösanoma-konttoori auki arkipäivinä 8—2 ja 5—7, Sunnuntaina 9—11 sekä 5—7.

Kansankirjasto: Sunnuntaisin klo 3—6 j. pp. ja keskiviikkoisin klo 6—7 j. pp.

Lukusali: Sunnuntaisin klo 3—7 j. pp. ja keskiviikkoisin klo 6—8 j. pp.

Käsityöläis-Ammattikirjasto auki joka arkipäivä.

Lääkäri.

Piirilääkäri, T:ri O. W. Wennerström vastaan ottaa sairaita kodissaan klo 9—11 e.p.p. ja 5—6 j.p.p — Tapaturmakohtauksia joka aika vuorokaudella.

Sairaat, jotka pyrkivät sairashuoneeseen otettaviksi, saapukoot sinne klo 1/2 12 päivällä.

Käynti sairashuoneella sairaitten tykönä on sallittu klo 9—10 ja 4—5.

Kajaanin postikonttori pidetään avoinna:

Maanantaina, Tiistaina, Torstaina klo 9—12 e.pp. ja 3—6 j. pp.

Keskiviikkona, Perjantaina, Lauantaina klo 9—12 e.pp. ja 2—5 j. pp.

Sunnuntai- ja juhlapäivinä klo 9—10 e.pp. ja 5—6 j.pp.

Postien tulo-aika:

Sunnuntaina a. p. Iisalmelta.

Maanantaina a. p. Kestilästä, Pulkkilasta, Iisalmelta ja Paltamosta sekä i. p. Kuhmoniemeltä ja Sotkamosta.

Tiistaina a. p. Iisalmelta.

Keskiviikkona a. p. Oulusta, Suomussalmelta, Puolangalta, Hyrynsalmelta, Ristijärveltä, Mieslahdelta ja Paltamosta.

Torstaina i. p. Kuhmoniemeltä ja Sotkamosta.

Perjantaina a. p. Iisalmelta.

Lauantaina a. p. Oulusta, Suomussalmelta, Puolangalta, Hyrynsalmelta, Ristijärveltä, Mieslahdelta ja Paltamosta sekä i. p. Sotkamosta.

Postien lähtö-aika:

Sunnuntaina klo 7 j.p.p. Iisalmelle.

Maanantaina klo 9 a. p. Sotkamoon, klo 11 a. p. Paltamoon ja klo 10 i. p. Ouluun, Vaalaan, Säräisniemelle, Suomussalmelle, Puolangalle, Hyrynsalmelle, Ristijärvelle ja Mieslahdelle

Tiistaina klo 9 a. p. Kestilään ja Pulkkilaan.

Keskiviikkona klo 9 a. p. Kuhmoniemelle ja Sotkamoon; klo 11 a. p. Paltamoon ja klo 7 j. p. p. Iisalmelle.

Torstaina klo 10 j. p. p. Ouluun, Vaalaan, Säräisniemelle, Suomussalmelle, Puolangalle, Hyrynsalmelle, Ristijärvelle ja Mieslahdelle.

Perjantaina klo 7 i. p. Iisalmelle.

Lauantaina klo 9 a. p. Kuhmoniemelle ja Sotkamoon; klo 11 a. p. Paltamoon sekä klo 7 i. p. Iisalmelle ja Iisalmen kautta Ouluun.

Kirjelaatikot tyhjennetään.

Postikonttorin luona 5 min., muut 1/2 tuntia ennen postin lähtöä.

Varatuomari Joh. Varis'en asianajotoimisto Kuopiossa.

Teetä

KIINALAISTA TEETÄ HÄKEL LALLUKKA ja KUMPP WIIPURISSA 100 gr — 2 markk

sivulla olevalla leimalla ja tavaramerkillä varustettua, saadaan kaikissa hyvin varustetuissa kauppapuodeissa.

TAVARA MERKKI

Jokainen käärö sisältää tutkimustodistuksen.

Kajaanin Lehti

tilattuna toimitukselta maksaa marraskuun alusta kaupungissa 75 p., postissa lähetettynä 92 p.

Kurssit.

Suomen pankki 23 p. Marrask.

	Myyntikurssi: M. p.	Ostokurssi: M. p.
Pietari a/v	267: 80	266: 66
Lontoo a/v	25: 40	25: 20
3 kk.	— —	24: 96
Paris a/v	101: 10	100: 10
3 kk.	— —	99: 10
Antverpen a/v	100: 90	99: 90
3 kk.	— —	98: 80
Hampuri a/v	124: 10	123: 40
3 kk.	123: 30	121: 90
Lybekki a/v	124: 10	123: 40
3 kk.	— —	121: 90
Berlin a/v	124: 10	123: 40
3 kk.	— —	121: 90
Frankfurt am Main a/v	124: 10	123: 40
3 kk.	— —	121: 90
Amsterdam a/v	209: 50	— —
3 kk.	— —	206: 50
Tukholma	139: 10	138: 50
Kristiania a/v	139: 10	138: 40
Köpenhamina a/v	139: 10	138: 40
New-York	5: 25	— —

Ilmoituksia.

Kullervo, Tapaturmavakuutusosakeyhtiö.

Asiamies ERIK PIRINEN.

Nyt on saatavana

Uusia, kauniita

Nimikorttia

50 pennistä 100 kpl. korkeimpiin hintoihin

Kajaanin Kirjapainossa.

Kuulutus.

Welkojat talokas Kalle Karppisen konkurssissa kutsutaan täten kokoontumaan allekirjoittaneen Pirisen taloon Kajaanissa ensi Joulukuun 11 päiwänä kello 11 päiwällä, keskustelemaan ja päättämään:

1:ksi welallisen elättämisestä;

2:ksi uskottuin miesten palkoista:

3:ksi Miettulan tilalle kuuluwain ruokkolaisten elättämisestä ja

4:ksi muista pesää koskewista asioista.

Samalla muistutetaan, että poissa olleet saawat tyytyä läsnä olleiden päätöksiin.

Kajaanissa 20 p. Marrask. 1900.

Uskotutmiehet

Kalle Rimpiläinen. Erik Pirinen.

Kuulutus.

Huutokaupalla, joka toimitetaan Miettulan talossa Kajaanin maalaiskunnan Kuluntalahden kylässä Keskiwiikkona lähenewän Joulukuun 12 päiwänä kello 10:ltä päiwällä, myödään talokkaan Kalle Karppisen konkurssipesän hywäksi, ellei estettä ilmaannu, seuraawaa: lehmä, härkäwasikka, lampaita, porsaita, rukiinolkia, hamphuja ja rekijä y. m.

Kajaanissa 20 p. Marrask. 1900.

Uskotutmiehet

Kalle Rimpiläinen. Erik Pirinen.

Kuulutus.

Rahatoimikamarin tämän Maraskuun 6 päiwänä tekemän päätöksen mukaan hawujen otto Kajaanin kaupungin maalla, kaikkialta muualta paitsi halkometsästä, on toistaiseksi kielletty.

Kajaanissa 20 p. Marrask. 1900.

Rahatoimikamari.

Kokouksia.

V. P. K:n jäsenet

kutsutaan

vuosikokoukseen

raatihuoneelle sunnuntaina kuluvan marraskuun 25 päivänä kello 5 i. p.

Martta-yhdistyksen

kokous ensi maanantaina klo 6 j. pp lukusalissa.

Kaikki tervetulleita!

Ompeluseura

kokoontuu ensi tiistaina kello 6 j. pp raatihuoneella.

Panettelemisesta.

„Älkää tuomitko," kuuluu suuren mestarin suuri käsky. Mutta miten wähän tuota ihmisten onnellisuutta tarkoittawaa pyhää sääntöä noudatetaan, siitä lukijoilla on täysi selko. Wai ken ei tietäisi tuota sairaloisuuteen saakka mennyttä parjaamista, joka kuumetaudin tawoin puhkeilee riehumaan? Toisin paikoin parjaaminen on wieläkin yleisempää riippuen siitä, miten etewiä tämän asian ajajat kussakin paikassa owat. Tälläkin alalla owat näet omat ammattihenkilönsä, joilla elämän korkeimpana tehtäwänä on toisten parjaaminen.

Panettelemisella saadaan sanomattoman paljon pahaa aikaan samalla kun se turmelee itsensä panettelijan siweellistä luonnetta ja ihmisarwoa. Panettelijan tarkoitus on tosin kohottaa omaa arwoaan ja ainoastaan toisen hywää mainetta aikoo hän alentaa, mutta itse asiassa alentaakin hän omaa arwoaan. Sillä waikka panettelijaa mielellään kuunnellaan, joutuu hän kumminkin ylipäänsä ylönkatsotuksi henkilöksi. Ei ainakaan ajattelewat ihmiset anna hänelle wähintäkään arwoa. Panettelemisesta on siis suurta haittaa itselleen tuon paheen harjoittajalle. Mutta ompa siitä haittaa ja ikäwyyttä muillenkin. Paljon harmia, paljon riitoja ja kunnianloukkausjuttuja on paljas panetteleminen synnyttänyt. Moni rauhallinen koti, jossa on wallinnut sopu ja ystäwällisyys perheenjäsenten kesken, on panettelijain kielten kautta muuttunut eripuraisuuden pesäpaikaksi. Samoin käypi kyläkunnissa naapurusten kesken. Ennestään keskenään sowinnossa eläwät naapurit muuttuwat yht'äkkiä pahimmiksi riitaweljiksi, jotka eiwät woi sopia ennenkuin haudassa. Ja kaiken tämän on saanut aikaan panettelijain kyiset kielet, jotka tuota eripuraisuuden myrkkyä owat wuodattaneet. — Mihin suureen edeswastuuseen joutuukaan panettelija turhista sanoistaan!

Siitä, mitä edellä on sanottu panettelemisesta eli siinä suhteessa siweellisestä rappeutumisesta, woisi kukatiesi luulla, että tämä syytös koskisikin waan yksinomaan oppimatonta kansaa. Sellainen luulo kuitenkin on kokonaan wäärä, sillä panettelemista harjoitetaan paljon niinkutsutuissa siwistyneissäkin piireissä, sillä nimenomaisella huomautuksella waan, että siellä sitä harjoitetaan, kuten muitakin paheita, hienommassa muodossa. Mutta se seikka ei asiaa paranna wähintäkään. Päinwastoin woipi henkisesti kehittynyt henkilö harjoittaa tätä niinkuin muitakin paheita wieläkin turmiollisemmalla tawalla. Eli toisin sanoen: „wiisas koira on paras haukkuja."

Miten paljon kärsiikään panettelemisesta usein oppineinkin seura, jossa pahat juonet ja kielet pääsewät työtään tekemään. Eikö sellaisesta seurasta ole enemmän wahinkoa kuin hyötyä, eikö se enemmän raa'ista kuin jalostuta? Wai mitä muuta woisi sanoa seurasta, jossa lausutaan ankaria tuomioita nimitetyistä henkilöistä ja heidän toimistaan yksistään sillä perusteella, etteiwät nämä syystä tai toisesta ole tuomitsijain mieleisiä. Warsinkin johtawaan asemaan pyrkiwissä piireissä ei tällainen menettely ole mikään harwinainen poikkeus. Mistä se sitten tulee, sitä on helpompi arwata kuin selittää. Sanottakoon waan, että usea on johtawaan asemaan joutunut suurimmaksi osaksi siitä syystä, että on osannut solwata niitä henkilöitä, joita on tahtonut syöstä pois tieltään. Tässä tarkoituksessa tehdyt syytökset owat tawallisesti moraalista laatua, sillä niiden syytösten waikutus on tehokkain.

Ne keinot, joilla parjauspuheita lewitetään, owat hywin monenlaiset. Muuan, paljon käytetty keino on se, että kuiskataan korwaan jollenkin „kylänkellolle," jonka tiedetään helposti alentuwan parjausjuttuja lewittämään, jotakin erinomaisen loukkaawaa jostakin nimitetystä henkilöstä. Ja siitä se lähtö lähtee. „Kylänkello" eli „rolli," joksi kansa nimittää sattuwasti tällaisia henkilöitä, kulkee nyt talosta taloon kertoen jokapaikassa kuulemaansa kummaa. Asiasta puhuu hän tietysti salaisuutena, wieläpä kaikeksi warmuudeksi waroittaa siitä kenellenkään wirkkamasta. Mutta hywin usein se, joka on luwannut olla asiasta hiiskumatta, lähtee samanlaiselle kierotmatkalle ja niin joku tehty tai miks'ei yhtä hywin tekemätön synti kiertelee senkin seitsemässä muodossa koko paikkakunnalla. Ja jos jokukaan joukosta uskaltaa epäillä näin ilmiannetun asian todenperäisyyttä, niin silloin tawallisesti we-

dotaan seudun parhaimpiin henkilöihin. Sanotaan näet, että sitä on kertonut hywin luotetut henkilöt, joidenka puhetta ei muka sowi epäillä.

„Paha on parjaajan kieli.“ Parempi olisi puhua lähimäisensä heikkouksista liian wähän kuin liian paljon. Ja jos tätä sääntöä tarkoin noudatettaisiin, niin paljon pahaa ja eripuraisuutta wältettäisiin. Tämä olisi hywä muistaa aina, mutta erittäinkin aikana sellaisena kun nyt, jolloin yksimielisyyden säilyttäminen olisi wälttämättömän tarpein, pitäisi kunkin kohdastansa kokea puhua ja toimia siten, ettei närkästystä ja eripuraisuutta syntyisi, sillä eripuraisuus hajoittaa. Historia todistaa, että keskinäiset riidat owat kokonaisia kansakuntia syösseet perikatoon. Mutta sama historia tietää kertoa myöskin, että yksimielisyys on pitänyt pystyssä pieniäkin ja wähäwäkisiä kansoja silloinkin, kun niitä on uhattu perinpohjin häwittää.

Meiltä jos keneltäkään waaditaan yhteishenkeä näinä waikeina aikoina pyrkiessämme waloisampaa tulewaisuutta kohden. Yksimielisyyttä kaipaa kaikki yhteistoiminta. Siis: wähemmän riitoja, enemmän yksimielisyyttä! — P.-Karj.

— **Wirantoimitus waltiosihteerinwirastossa.** Sen johdosta, että ne nuoremmat wirkamiehet, jotka wiime kewännä ehdotettiin wirantoimitukseen ministeriwaltiosihteerinwirastossa wenäjänkielen oppimista warten, owat selittäneet, etteiwät he halua ryhtyä palwelemaan siellä, on ministeriwaltiosihteeri von Plehwe lähettänyt kenraalikuwernöörille kirjelmän, kehottaen häntä pyytämään senaatin warapuheenjohtajaa ilmoittamaan wiisi nuorempaa wirkamiestä, jotka olisiwat halukkaat lähtemään Pietariin waltiosihteerinwirastossa perehtyäkseen wenäjänkielessä.

Siinä tapauksessa, ettei kukaan olisi siihen halukas, sanoo ministeriwaltiosihteeri olewansa pakotettu anomaan arm. lupaa käyttää suomalaisten wirkamiesten wirantoimituksen kustantamiseen määrätyt warat wenäläisten wirkamiesten palkkaamiseen mainittuun wirastoon suomen- ja ruotsinkielen oppimista warten. Tämän toimenpiteen sanoo ministeriwaltiosihteeri olewan wälttämättömän wenäjänkieleen perehtyneiden wirkamiesten tarpeen täyttämiseksi senaatissa ja lääninhallituksissa.

Ministeriwaltiosihteeri pyytää samalla kenraalikuwernöörin lausuntoa kirjelmän johdosta. — U. S:tar.

— **Yhdistykset.** Kenraalikuwernöörille on senaatti tehdystä pyynnöstä antanut luettelon kaikista maassamme olewista yhdistyksistä, joiden säännöt hallitus on wahwistanut.

Uudet säännöt on lopullisesti wahwistettu Farmaseuttiselle yhdistykselle, jota paitsi senaatti puolestaan on wahwistanut Kiwennawan Kuokkalan työwäenyhdistyksen säännöt. — U. S:tar.

— **Wenäjänkieli senaatissa, lääninhallituksissa ja keskuswirastoissa.** Ministeriwaltiosihteerin kirjoituksen johdosta, onko syntynyt waikeuksia alkuperäisten wenäläisten kirjeitten ja esitysten warmentamiseen nähden senaatissa, on senaatti asettanut annettawan wastauksen wuoksi asiasta walmistawan komitean, jonka puheenjohtajana on talousosaston warapuheenjohtaja, senaattori Linder.

Erääseen toiseen komiteaan, jonka puheenjohtajana niinikään on senaattori Linder, on senaatti lykännyt kenraalikuwernöörin esityksen walmistawista toimenpiteistä wenäjänkielisen kirjeenwaihdon aikaansaamiseksi senaatissa, lääninhallituksissa ja maan keskuswirastoissa.

Tämä kaikki — „Suomen totiseksi onneksi.“

Toisaamuna k:lo 8 waipui Jisalmella kuolemaan kauppias Juho Puustinen 50:llä ikäwuodellaan. Jo parin wuoden kuluessa kuuluu wainajaa waiwanneen wähittäinen riutuminen ja heikontuminen, joka nyt sitä mukaa on päättynyt elämänlangan katkeamiseen ilman erittäin musertawaa kuolemantautia.

Wainaja oli kaupunkinsa suurimpia liikemiehiä, tunnettu tawattoman ahkeraksi ja nerokkaaksikin mieheksi alallaan. Hiljainen ja säwyisä oli hän luonteeltaan. — Lewätköön rauhassa!

— **Päiwälehden ilmestyminen.** Helsingin Suomalaisen Sanomalehtiosakeyhtiön ylimääräisessä yhtiökokouksessa t. k. 17 p:nä oli päätettäwänä Päiwälehden jatkaminen lakkautusajan jälkeen. Siihen nähden, että lehteä oli ensi wuodeksi jo tilattu odottamattoman paljon ja kun toiwottiin tilauksia edelleenkin karttuwan, päätti kokous yksimielisesti jatkaa lehden ulosantamista. Yhtiön osakkeita tarjotaan wielä kaupan, jotta osakepääoma saataisiin kaswamaan. — U. S:tar.

— **Kunniansosotus.** T. k. 17 p. käwi maamiehiä 8:sta kunnasta, kaikkiaan 14 miestä, kunniaterwehdyksillä senaattori L. Gripenbergin luona Oulussa lausumassa tunnustuksensa hänelle hänen pontewasta toimestaan isänmaan hywäksi senaattorina. — U. S:tar.

— **Warotuksia.** Joensuun painoasiamies kuuluu saaneen warotuksen painoylihallitukselta siitä, että „Pohjois-Karjalassa“ oli n:ssa 61 uutinen: „Laukkureita kuleksii Nurmeksessakin“.

Niinikään on „Karjalatar“ saanut warotuksen lehden numerossa 101 julaistusta kuulutuksesta, joka koski sitä, että Rääkkylän kunta oli toukok. 15 p. 1899 tehnyt päätöksen, jonka mukaan sakon uhalla kielletään ryhtymästä kauppoihin kulkukauppiasten kanssa tahi antamasta heille suojaa y. m. — U. S:tar.

— **Eräs lippuasia.** Uudenmaan läänin kuwernööri lienee Hangon pormestarilta tiedustellut, onko lippua ensinkään ollut hra Bredenbergin wirwoitusjuoma-pawiljongilla, ja jos niin on laita eikä lippu ole ollut lippuasetuksessa määrättyä laatua, kehoitetaan asianomaisia ryhtymään toimiin hairahduksen oikaisemiseksi, jotta wäärä lippu joko poistetaan taikka waihdetaan oikeaan.

Ellemme erehdy, sanoo „Hangö“, tarkoitetaan kirjoituksessa sitä wesimyymälää, joka sijaitsee metsänrinteessä hywän matkan päässä kaupungin warsinaisesta alueesta.

— **Helsingin työwäki ja kunnalliset waalit.** Kuten tunnettu, owat Helsingin työmiehet wiime wuosina yhdistystensä, äänenkannattajainsa ja kellokastensa johtamina harhaelleet omia teitään sekä kunnallisiin että waltiollisiin waaleihin nähden. Wälistä owat he tehneet aiwan „itsenäisiä listoja“, s. o. asetelleet omia ehdokkaita, aiwan huolimatta siitä, saawatko nuo heidän ehdokkaansa niin minkään laista kannatusta muilta kansalaisryhmiltä. Toisekseen on siinä leirissä änskästä heittäydytty ihan wälinpitämättömiksi kaikista waaleista, koska muka työwäelle on yhdentekewää ketkä täällä hallitsewat ja sortawat — työwäkeä, kun he itse — työmiehet nimittäin — eiwät kuitenkaan saa waltiollisen ja kunnallisen hallinnon ohjia aiwan omiin käsiinsä — jolloin kaikesta kuuluisi niin mainion hywä tulewan. Nyt owat kuitenkin työwäen eri yhdistyksien, seurojen ja osastojen edustajat wähäisellä enemmistöllä (19 äänellä 15 wastaan) päättäneet, että kohta käsiin tulewassa Helsingin kaupunginwaltuusmiesten waalissa yhdytään suomenmielisiin ehdokasten walinnassa, toki sentään niin että suomalaisten työmiesten ehdokas saapi olla waikka tulipunainen sweesikin*) kunhan hän wain ei ole tunnettu työwäenkysymyksen wastusteliaksi.

Woi sentään, kuinka sitä ollaan johdonmukaisia ja entäs sitten — wiisaita!

*) Ehkäpä juutalainen tahi wenäläinenkin, kunhan se wain ei wastusta „meitä“.

— **Jisalmen kaupungin** uusi porwarikoulun talo wihittiin tarkoitukseensa toispäiwänä. Tähän saakka on koulu, joka wasta tänä syksynä pääsi wiisiluokkaiseksi, työskennellyt wuokratuissa huoneissa.

— **Pajarin murhaajan tuntomerkit** owat:

Wähän pitempi keskikokoista miestä, leweäharteinen, leweät kaswot ulkonewine poskipäineen, leweä ylöspäin pyrkiwä nenä, ruskeat wiikset sekä wähän waaleampi tukka. Mies on ollut tukkitöissä Lemillä ja kutsuttu siellä „Paksuksi Heikiksi“. Helsingin poliisi luulee kuitenkin miestä erääksi Wilhelm Langiksi, kotoisin Wehkalahdelta, joka on wanha tuttu poliisille.

— **Reppuri siweettömyyttä lewittämässä** ja sitä wielä mitä häwyttömimmässä — niin, jopa katoolista uskontoakin loukkaawassa muodossa. Waikka nykyisin ei muutamalta taholta kernaasti sallittaisi, että noista reppureista mitään pahaa mainittaisiin, niin täytyy meidän se kumminkin tehdä kansan siweellisyyden nimessä. Muuan reppuri, joka on kiertelemässä Pohjois-Karjalan ja Pohjois-Sawon kunnissa ja joka kiertäessään myöskin kuuluu pitäwän huolta siitä, että meidän köyhät olot tulewat asianmukaisesti höystettyinä warsinkin wähempitietoisten mieliin painetuiksi, kaiken muun rihkamansa ohella kaupustelee jonkinlaisia walokuwia, jotka owat mitä törkeintä siweetöntä laatua. Pohjois-Karjalan toimituksella on tuon ei suomalaisen siweettömyyden apostolin nimi tiedossa, ja on se walmis, kun tiedusteluja tulee, hänet ilmoittamaan. Sillä on myöskin epäämättömiä todistuksia, jotka se on walmis näyttämään — waikkapa korkeammillenkin wiranomaisille.

Äskettäin on ollut puhetta eräästä komiteasta, jonka asiana olisi tutkia, onko maahan tuotu ja miten eräänlaatuista kirjallisuutta. Toiwottawasti tämä samainen komitea ottaa myöskin selwän mistä ja kuinka on maahan tuotu sellaisia walokuwia, jotka muun siweettömyyden ohessa törkeästi häwäisewät katoolisia uskonnon puolia.

Kirjeitä.

Kuhmoniemeltä.

Kuhmoniemellä on talwen pohja hywällä alulla. Jo t. k:n 13 päiwää wasten satoi hiukkasen lunta ja 17 p:nä sitä wielä lisäytyi muutamia senttiä; saman päiwän iltana sawahti taiwas tulta; 18 pnä nousi pakkanen 14 asteeseen ja 20 p:nä aina 18 asteeseen, jonka perästä yhä on jatkunut pienempiä kylmiä, joten jo t. k:n 21 p:nä on hewosilla ajettu Lammasselkää ja Kuhmon-salmea. Suot sietäwät wielä melkoista pakkasta, eikä waltamaantielläkään wielä ole kylliksi lunta. Nurmespuolella on enempi lunta, joten reki jo sillä wälillä on käytännössä.

Hinku-yskä alkoi heti wähetä kun ilma karmistui. Tiettäwästi on tällä kuulla kuollut hinkuun ainoastaan 2 lasta.

Sotkamon Tipasojalta 17/11 1900.

Nuorison wapaawiikko on taas wierähtänyt takapuolelle. Huweja nuoriso kaipaa tällaisina joutoaikoina, mutta nämä „huwit“ supistuwat „nurkkatansseihin,“ joiden ohjelmaan kuuluu se että joku soittaa rämyyttää n. k. „käsiharppua“ ja toiset, — jotka owat siihen määrään oppineita, hyppääwät niinkuin jos joku heitä takaa ajaisi, ja näitä „konsertteja“ kerrotaan wietetyn monessakin talossa kyläläimme. Ihme kumma on että wielä tänäkin aikana, jolloin on tunnussanamme „waloa kansalle“ pidetään tuollaisia iltamia. Eiköhän löytyisi toisenlaisiakin iltaman ohjelmia, kun noita noin turhamaisia, jotka owat sopimattomia sekä ruumiin että hengen terweydelle.

Jopa heräsiwät wanhemmatkin weljet, koskapa he sieltä idästä tulwiwat oikein suurissa joukoissa. Erääsäkin torpassa oli tuonottain neljä „weljeä“ yötä. Wanhat heillä näyttäwät olewan wielä tawatkin, koska yksi heistä möi erääsä paikassa kengän ompeluneuloja yhden „reiwin“ ja sanoi kauppaa tehdessään että: siinä ollah kaksikymmentä wiisi, mutta eipä reiwissä ollutkaan kun 23. Ei liene „riämä“-kaupat oikein wedelleet, koskapa muutamat heistä owat muuttaneet wehnäseksi, ja näitä he sanowat antawansa oikein „pakahuttamalla“, waan ei näitäkään herkkuja tule kuin yhtä suuri pala kun on rahaakin. Tietysti, pitäähän sitä toki heidänkin saada rahaa elatukseksen ja ylläpidokseen, eipähän ne hekään eläne sillä anteliaisuudella että kotiin tawarat kantawat..

Joku.

Karhu junnan alle. Lähellä Port Jervisiä, N. Y., joutui iltapimeässä suuri musta karhu junan alle. Veturi sai niin pahan täräyksen, että koneenkäyttäjä kaatui. Pimeässä ei lähdetty katsomaan mihin veturi sattui, kun ei mitään vahinkoa huomattu koneelle tapahtuneeksi, mutta aamulla löydettiin metsästä pahoin haavoittunut karhu, joka vielä oli henkitoreissaan. Karhu painoi lähemmäs 400 naulaa.

Mukana-olleen kertomus olosta piirityksissä Pekingissä.

Suomalainen maisteri Lund, joka pari wuotta on ollut tutkimassa Kiinan kieltä ja kirjallisuutta Kiinassa, joutui rouwansa kanssa piirityksiin Englannin lähetystöön Pekingissä 20 päiwänä, wiime kesäkuuta, samana päiwänä jona Saksan lähettiläs v. Ketteler ammuttiin Pekingin kadulla. Piirityksissä-olo kesti 8 wiikkoa, 14 päiwään elokuuta ja siitä ajasta on rouwa Lund kotiin lähettämässään kirjeessä, josta U. Sren on sallittu julaista otteita, kertonut seuraawaa:

„Tehän kyllä tiedätte mitä piirityksellä ymmärretään. Mutta tämä piiritys eroaa suuresti semmoisista, jotka owat olleet tawallisia eurooppalaisissa sodissa, sen kautta että meidän asemamme oli niin monta kertaa waarallisempi. Ensiksikin me emme olleet suljetut wakituiseen linnoitukseen. Meillä ei ollut yhtään kanuunaa, kiinalaisilla oli niitä tusinoittain. Sotamiehiä meillä oli waan 400 miestä; kiinalaisilla oli kymmeniä tuhansia. Loppupuolella olimme melkein kaikkia ampumawaroja wailla. Kuolleita ja hawoitettuja oli meikäläisten joukossa 50 %. Kiinalaisia kaatui monta wertaa enemmän, mutta he saiwat rajattomasti lisäwäkeä kaatuneitten sijaan. Joka hetki olimme waarassa joutua poltetuiksi rakennuksemme sisällä. Useampia kertoja päiwästä sytyttiwät kiinalaiset lähetystön ulkopuolella olewia rakennuksia ja meidän miesten täytyi usein ankarimmassa kuulasateessa rynnätä sammuttamaan tulipaloa. Jos me olisimme antautuneet, tahi jos kiinalaisten olisi onnistunut päästä sisään lähetystöön, olisi meidän kohtalomme ollut joutua kauheitten kidutusten alaisiksi, joista ainoastaan kuolema olisi tehnyt lopun. Kaikki oliwat tämän kohtalon wälttämiseksi warustaneet itselleen aseet, joilla aikoiwat tehdä lopun itsestään wiimeisellä hetkellä, kun pelastuksen toiwosta ei enää kiwentäkään ollut jälellä. Nyt jälestäpäin olemme saaneet kuulla, että kiinalaiset oliwat kaiwautuneet maan alta jo aiwan lähelle lähetystön taloa, että ne oliwat sinne jo hankkineet 12,000 naul. ruutia, ja että muutamien päiwien perästä, siitä kun pelastuksen päiwä, elokuun 14 p., meille koitti, heillä oli aikomus räjähyttää lähetystö. Me olisimme warmaan olleet tuhon omia, sillä me asuimme juuri siinä osassa lähetystön aluetta, johon kiinalaisten kaiwos oli suunnattu.

Piirityksen aikaan oli meidän kaikkien pakko tehdä työtä. Herrat oliwat sotapalweluksessa, naiset ompeliwat hietasäkkejä rintawarustuksiksi, walmistiwat ruokaa ja siiwosiwat j. n. e. Minä pesin ja silitin kaikki waatteemme. Wettä oli yllin kyllin, sillä lähetystön alueella oli kokonaista 10 kaiwoa. Asua meidän täytyi konttorissa, joka pituudeltaan oli 2 metriä, leweydeltään tuskin 1½. Parahiksi saimme wuoteemme tehdyiksi lattialle, seisten wuoteillamme piti meidän riisuutua ja peseytyä.

Meitä oli kaiken kaikkiaan 190 miestä, 170 waimoa ja lasta eurooppalaisia, sekä 400 sotamiestä kaikkia kansallisuuksia. Tähän tuli lisäksi 300 kristittyä kiinalaista, miehiä, waimoja ja lapsia. Heitä käytettiin barrikadien rakentamiseen. Kaikki sotamiehet eiwät taistelleet englantilaisessa lähetystössä, sillä osa muitten ympärillä olewien lähetystöjen asunnoita oli wielä meikäläisten käsissä ja joll'ei tämä seikka juuri olisi pitänyt kiinalaisia loitompana itse englantilaisesta lähetystöstä niin olisi sitä ollut mahdoton puolustaa. Kaikilla siwiiliherroillakin oli wahtipalwelusta. Hugolla *) oli joka yö 2 tuntia wahdittawa erään muurin tykönä. Joka kerta kun Hugo meni wahtipaikalleen, olisi hänelle woinut käydä pahoin, sillä kuulia kerrassaan sateli juuri öiseen aikaan. (Hugo on wanha pyssymies; hän oli aikoinaan Korpilahden metsojen ja teerien kauhistus.) Useat siwiilimiehet kaatuiwat ja haawoittuiwat seistessään wahtipaikallaan. Sotamiesparat, niillä oli sentään waikeimmat paikat suojeltawina, ja ne saiwat yöt päiwät olla työssä ja liikkeellä. Lyhyt oli heidän leponsa yöllä ja aina täytyi heidän maata waatteet päällä päälle-hyökkäyksen pelosta. Tätä menoa kesti useampia wiikkoja.

Tahtonette tietää, mitä me söimme piirityksen aikana; etupäässä riisiä, hewosen tahi muulin lihaa sekä leipää. — Meillä oli kumminkin paljon parempaa ruokaa kuin monella muulla, sillä me söimme saksalaisen kauppiaan luona, jolla oli yksityinen ruokawarastonsa. Hänellä oli konserwejä, woita, olutta j. n. e., joita saimme nauttia sitä mukaa kuin sitä riitti. Emme siis juuri tarwinneet nähdä nälkää, mutta eipä paljosta puuttunutkaan. Aamulla saimme 4 ohutta woileipää teen tahi kahwin kanssa, k:lo 12—1 lautasellisen riisiä tai hewosen lihaa, tahi jotakin muuta lihantapaista, k:lo 4 teetä ja pari biskwita, k:lo 7 lasillisen olutta ja 4 suurempaa woileipää konserwien, kalan tai lihan kanssa. Tälläinen ruoka oli täällä hywässä huudossa, eikä löytynyt muuta kuin yksi samankaltainen ruokapaikka koko lähetystössä. Minä näin kyllä mitä tarjottiin itse ministereille, en olisi tahtonut waihtaaa heidän kanssansa.

Kataloita oliwat nämät pitkät wiikot piirityksen aikana. Lukemattomia kertoja tehtiin tilit maailman ja Jumalan kanssa. Toiselta puolen toiwottiin koko ajan pelastusta silloinkin kun toiwoa ei tuntunut enää olewan. Mutta oli waikeata uskoa, että todellakin kuolema oli edessämme.

Alinomaa winkuwien kuulien musiikki ei kaikunut kauniilta, eritoten yöllä, jolloin ankarimmat päälle-hyökkäykset tapahtuiwat. Silloin tuntui kamalalta. Mutta loppupuolella tähänkin tottui, samoin kuin tottuu kellon napsutukseen huoneessa; eipä aina huomannut erityisesti kuulustelematta, ammuttiinko wai eikö. —

Mutta ihanin musiikki, mitä elämässämme olemme kuulleet, oli ensimäinen kaukainen jyske ja räiske eurooppalaisista tykeista ja kiwääreistä, jotka kuultiin elokuun 14 päiwää wasten yöllä noin klo 2 aikaan. Se oli riemullista. Hugo pääsi juuri silloin klo 2 aikaan wahdistaan, samalla hetkellä oli kiinalaisten tuli laannut, sade taukosi, kuu pilkisti pilwien lomitse. Hugo hyppäsi heti luokseni herättämään minua; hän oli ensimäisiä, jotka kuuliwat paukkeen. Ette woi kuwitella millä kiihkolla ja nopeudella me karkasimme ulos kuuntelemaan näitä jymisewiä ääniä. Henkeä pidätellen koeteltiin kuulostella. Ja kohta oli yön rauha häiritty, joka mies hyökkäsi ulos nauttimaan kauniista musiikista.

Mistäkö me tietäisimme, että lähestyjät oliwat meikäläisiä? Pari päiwää tätä ennen oli huhuna liikkunut, että pelastajat lähestyiwät, mutta sittenkään emme uskaltaneet odottaa heitä niin pian tulewiksi.

Elokuun 14 p:nä klo ½3 i.-p. marssi pienoinen joukkokunta, noin pari sataa urhoollista, pulskaa hindulaista lähetystön alueelle. He oliwat omin päinsä syöksyneet piirittäjien läpi, oliwat ryömineet kanawan pohjaa myöten muurin alitse. Tunnin kuluttua marssi toinen

*) Maisteri Lundilla.

Sähkösanomia

Kajaanin Lehdelle.

Suomen Sähkösanomatoimiston kautta.

Pietari, Liwadia 22 p. marrask. klo 11 aamulla. Keisari wietti eilispäiwän wallan hywin. Klo 2 päiwällä laskeusi lämpö 37,9. Illalla klo 10 nousi se 38,7. Waltimo 68. Yöllä nukkui keisari wähän. Itse wointi hywä. Niinikään woimat hywät. Tänä aamuna klo 9 lämpö 38,4. Waltimo 72.

Lähetysmatkalle Jaapaniin

owat ensimäiset suomalaiset lähteneet wiime Syyskuun 29 päiwänä. Lähtiät oliwat pastori Wellroos rouwineen ja neiti Esteri Kurwinen. Hra Wellroos on wielä nuori mies, wasta 25 wuoden ikäinen ja jo poikawuosistaan saakka kuuluu hänessä kyteneen halu päästä waikuttamaan pakanain sekaan Kristuksen tuntemisen lewittämiseksi. Millainen maaperä Jaapanissa oikeastaan lienee kristinuskon lewittämiselle, ei warmuudella woi sanoa. Jos kuitenkin saisi panna jotain merkitystä erään Jaapanissa wuosikymmeniä oleskelleen enlantilaisen gentlemannin lausunnoille, niin on Jaapan altiudeltaan kristinuskon wastaanottamiseen nähden jokseenkin samalla kannalla kuin Kiina. Mainittu englantilainen, näet, tiesi kertoa että Jaapanin hallituskin on kristinuskoa kohtaan yhtä wastahakoinen kuin Kiinan hallitus. Siitä tiesi hän erään esimerkin tämän wuoden alkupuolelta. Tapaus oli tämä: Eräs jaapanilainen koulunopettaja oli seurustellut jonkun aikaa sikäläisten kristittyjen kanssa ja käänytnyt sekä julkisesti kastattanut itsensä kristityksi. Kristinuskolle suosiollinen, wapaamielinen hallitus tässä tapauksessa olisi korkeintaan eroittanut opettajan wirastaan pakana-uskoisessa koulussa, saattaa ajatella. Mutta siihen ei tyytynyt Jaapanin hallitus. Se rusikoi opettajaa myöskin persoonallisella rangaistuksella, kuten ainakin rikoksesta, tuomiten opettajan wuosikausien kowaan wankeuteen ja menettäneeksi kaiken yksityisomaisuutensa waltiolle. Tämähän on kaikkea muuta kuin wapaamielistä ja horjuttaa kowasti niitä käsityksiä, joita meihin jaapanilaisten esiintymisestä maailman näkymöllä wiime aikoina ou alkanut juurtua. Sama englantilainen sanookin nimenomaan woiwansa wakuuttaa, että Jaapanissa on ulkolaisia ja heidän oppejaan wastaan wastenmielisyys täydelleen yhtä yleinen ja kiihkeä kuin Kiinassakin, waikka jaapanilaiset owat parempia diplomaatteja asianhaarain mukaan peittääkseen sen, mitä sisällisessä ihmisessä oikeastaan liikkuu, ja että „ulkolaiskysymys" Jaapanissa kuten naapurimaassakin woipi leimahtaa ilmituleen koska tahansa. Tähän nähden ei siis Jaapankaan ole kristinuskon lewittämiselle mikään kehuttawa työ-ala.

Ja mikä on tähän syynä? Kristityt itse owat senkin omalla elämällään ja esimerkillään turmelleet. Jaapanin waltakunnan ala on paljaita korkeawuorisia saaria. Siksi on sen asujamisto wilkasmielistä ja teräwäpäistä wäkeä, kuten aina saaristolaiset ja wuorelaiset owat. Siksi on tuo wäestö myöskin ollut järkewä hoksaamaan ja kärkäs omaksumaan länsimaista siwistystä, mikä siellä jo on sangen korkealla kannalla niinhywin kansansiwistykseen, waltiolaitoksiin kuin yksin pukuihinkin nähden. Mutta samalla kun he kaikkea tätä owat siwistysmaissa tutkimusmatkoillaan huomanneet ja sitä mukaa myöskin omistaneet nähtäwää parempaa aineellista toimeentuloa ja hywinwointia kehittäwänä, owat he myöskin tulleet tuntemaan sen siweellisen mädännäisyyden ja tapojen turmion, mikä siwistysmaissa kristillisyyden kuoren alla piilee. Heidän käytännöllinen ja teräwä järkensä päättelee tästä, että kristinuskossa tosiaan ei olekaan sitä sydäntä ja mielialaa puhdistawaa ja hillitsewää woimaa, jota „intoiliat" (lähetyssaarnaajat ja muut) wakuuttelewat sillä olewan. Siitä wälinpitämättömyys kristinuskoa kohtaan. „Me tarwitsemme kanuunia sitä warten, että terwehdimme niillä oppi-isiämme (eurooppalaisia), kun heille pistää päähän tulla luoksemme ryöstöille ja anastuksille, mutta heidän uskoaan emme tarwitse", sanoo jaapanilainen, sanoo sattuwasti.

Suuri on tapojen turmelus Jaapanissakin, warsinkin aistillinen epäsiweellisyys. Siellä on kaksi pakanallisen uskonnon perusmuotoa: n. s. shintoismi ja buddhalaisuus. Edellinen opettaa kunnioittamaan jumalia, joita owat esi-isäin henget ja rakastamaan isänmaata. Mitään oppia tulewaisesta elämästä ja hengen kuolemattomuudesta ei ole. Ei myöskään mitään siweellisen elämän ohjeita.

Buddhalaisuus sanoo että ihmisten kärsimykset eiwät ole siweettömyyden seurauksia, waan joitakin luonnon kaikkeen olewaiseen yhdistämiä wälttämättömyyksiä. Wapautuminen kaikesta tuskasta ja kärsimyksestä ei siis ole mahdollista muuten kuin wapautumalla kaikesta olemisesta. Siksi on lyötäwä laimi yksin ruumiin ja hengenkin hoito ja antauduttawa wähitellen tyhjäksitekewään uinailuun, josta sitten waipuu onnelliseen „nirwonaan," täydelliseen sammumiseen, häwinneeseen tyhjyyteen. — Että näissä opeissa siis ei saata olla mitään henkeä jolostawaa ja tapoja parantawaa woimaa, tuntee jo heti näistä lyhyeensanotuista ydinopin lauselmista. — Wallan laimeasti ottaa Jaapanin kansa myöskin osaa pakanallisen uskontonsa menoihin. Siis kansa, 45 à 50 miljoonaa ihmistä, melkeimpä niinkuin ilman mitään uskontoa — kuten siwistysmaitten siwistyneimmät.

Tällainen siis odottaa h:ra Wellroos'ia ja towereitaan työala.

Ulkomaalta.

Kiinan jupakat.

Kun waltain edustajat nyt owat saaneet walmiiksi n. s.

„järkähtämättömät päätöksensä",

jotka Kiinan täytyy ehdottomasti hywäksyä, jos mieli waltain kynsistä päästä, mainitsemme tässä nuo „päätökset" wähän laweammin ja peräkkäin.

Ensimäisellä sijalla on waatimus että Kiinan tulee Berliiniin lähettää jonkun keisarillisen prinssin johtama lähetystö, joka Kiinan keisarin ja kansan nimessä lausuu surunsa Saksan lähettilään murhasta Saksan keisarille ja kansalle. Kiinan tulee sitä paitsi v. Kettelerin murhapaikalle pystyttää muistopatsas, jossa latinaisella, saksalaisella ja kiinalaisella kirjoituksella lausutaan Kiinan keisarin sywä mielipaha rikoksen johdosta.

Kiinan tulee kuolemalla rangaista kapinaliikkeen johtajat, joista osa jo on mainittu kiinalaisessa keisarillisessa julistuksessa 25 päiwältä syyskuuta ja joita sitä paitsi jo on lähettilästen tiedonannoissa tahi wasta niihin lisätään.

Kiinan hallituksen tulee kaksi wuotta eteenpäin pitää kaikissa aliprefektiwirastoissa julkinaulattua julistusta, jossa

1: boksarilahkon jäseniä uhataan rangaista kuolemalla;

2: julkaistaan rangaistukset, joitten alaisiksi syylliset kulloinkin owat joutuneet;

3: määrätään warakuninkaat, maakunta- ja paikalliswirkamiehet wastaamaan alueillaan tapahtuneista epäjärjestyksistä ja julistetaan että sopimuksien loukkaamista yhä suwaitsewa wirkamies eroitetaan heti wirastaan eikä hänelle enää sitten mitääa muutakaan wirkaa anneta.

Jokaiselle muukalaiselle tahi kansainwäliselle hautausmaalle, jota kapinan aikana on häwäisty, tulee Kiinan pystyttää sowinto-muistopatsaita.

Tsungliyamen, Kiinan ulkoasiain wirasto on järjestettäwä aiwan uudelle kannalle ja lähettiläitten pääsy itse keisarin luo tehtäwä mahdolliseksi sekä muutenkin lähettilästen ja howin wäli järjestettäwä sikäli kuin wallat wasta tarkemmin määräwät.

Kiinan tulee maksaa walloille korwauksia sekä waltioitten että yksityisten kärsimistä wahingoista.

Kielto aseitten wiennistä Kiinaan on edelleenkin pidettäwä woimassa.

Jokainen walta saa pitää lähetystönsä turwaamiseksi Pekingissä seisowaa suojeluswäkeä. Lähettilästen kaupunginosassa ei saa asua kiinalaisia ja se warustetaan puolustustilaan.

Takun linnoitukset ja muutkin sotilaswarustukset, joitten awulla käwisi mahdollisesti tiensulkeminen meren rannasta Pekingiin, owat häwitettäwät.

Wallat määräwät muutamia paikkoja pääkaupungin ja meren wälillä sotilas-asemiksi turwatakseen katkeamattoman yhteyden meren ja lähetystöjen wälillä.

Kas tässä „järkähtämättömät" ehdot!

Mikä merkitys jäänee nyt esim. aseittenwientikiellolle Kiinaan, jossa itsessään on asepajoja yhtä hywiä kuin missä muualla maailmassa tahansa?

Jokohan Kiina pance alttiiksi prinssiensä ja mandariineinsä kalliit päät? Jokohan se lähettää prinssinsä kumarrusretkelle Berliiniin ja kirjoituttaa keisarillaan katumuswirren v. Kettelerin patsaaseen? Siksi ylpeä se on sentään kiinalainenkin miehekseen, että kyllä kai hän näitä ehtoja wasta wiime tingassa rupeaa täyttelemään.

* * *

Saksan wirallinen lehti julkaisee lähetystönsihteerin Belowin kertomuksen Kettelerin murhasta. Siinä muun muassa sanotaan: „Nimittäessään prinssi Tuanin tsunglijamenin presidentiksi, joka nimitys 10 p. kesäk. ilmoitettiin waltain edustajille, heitti Kiinan hallitus naamarin kaswoiltaan, sillä Tuanin nimitys merkitsi samaa kuin sodanjulistus." Below huomauttaa sitä petollisuutta, jota Kiinan hallitus sitten kaiken aikaa osotti. Muistosanoissa, jotka Below kertomuksensa lopussa omistaa lähettiläälle, hän mainitsee Pekingissä wallinneen yleisenä mielipiteenä, että Ketteler kuolemansa kautta oli pelastanut kaikki. Tulkki Cordes, joka seurasi lähettilästä matkalla, jolla tämä murhattiin, ja itse ainoastaan suurimmalla waiwalla pelastui, wakuuttaa werityötä useitten korkeitten kiinalaisten wirkamiesten kostoksi siitä, että Ketteler usein, ja toisinaan wasten naamaa oli syyttänyt korkeita mandariineja kawaluudesta ja wääristelystä.

Etelä-Afrikan sota.

Englantiin palannut entinen ylipäällikkö Etelä-Afrikassa kenraali Buller on muutamassa juhlassa pitänyt puheen, jossa hän, lausuttuaan sen toiwonsa, että sota jo alkaa olla lopussaan ja että sen kautta woitetaan Englannille onnellinen, kukoistawa, rauhallinen*) maa, kääntyy puhumaan niistä monista waikeuksista, joita Englannin sotawäen oli woitettawa Etelä-Afrikassa. „Kowia sanoja on sanomalehdissä sanottu Englannin armeijasta, sen järjestyksestä ja muutamien liikkeiden johdosta, mutta minä luulen tultawan huomaamaan, kun tämän sodan historia puolueettomasti on kirjoitettu ja täydellisesti käsitetty, että brittiläisen armeijan oli Etelä-Afrikassa woitettawa waikeuksia, jommoisia ei koskaan ennen yhtä walistunutta wihollista wastaan taistelewa armeija ole kohdannut. Sotamiesten wuoksi tahdon wielä koskettaa eräätä kohtia, joihin ei tietääkseni ennen ole wiitattu ja jotka kuitenkin oliwat syynä suurimpiin waikeuksiimme.

Ensinnäkään ei Englanti ole mikään iso maa, ja useat miehistämme owat kaupunkilaisia. Me menimme maahan, jossa enimmät wastustajamme owat syntyneet aukealla kentällä, laajalla alueella, eikä ole wäärin wäittää, että wastustajaimme näkö kannatti keskimäärin kaksi peninkulmaa kauemmaksi kuin englantilaisten. Ja asianlaita on todella niin, että hollantilainen tai afrikalainen näkee häntä wastaan tulewan miehen kaksi peninkulmaa ennemmin kuin tämä hänet. Se on ollut warsin paha puoli joukoillemme ja on monelle urhoolliselle sotamiehelle tuottanut kuoleman; siksi on myös etenemisemme ollut niin waikeata.

Toinen kohta on se, että me taistelimme maassa, jossa kaikkialla löytyy alkuasukkaitten asunnoita. Wastustajamme osasiwat kafferein kieltä, niin ei miehemme. Kaikki tiedot saiwat wastustajamme helposti kaffereilta. Tietysti oli meillä tulkkeja, mutta upseeri saattaa esittää kysymyksiä, joihin hän ei tulkin kautta koskaan saa wastausta. Tämä seikka ei tuottanut wähiä hankaluuksia sotawäellemme."

Lopuksi kenraali Buller lausui, että sotajoukkojen lähettäminen Etelä-Afrikaan ja niiden ylläpito oli työ sellainen, ettei sitä mikään muu kansa maailmassa olisi saattanut tehdä.

*) Kyllä kai maahan saa rauhan, jopa hiljaisuudenkin, kun wain jaksaa ja tahtoo sen asukkaat teurastaa sukupuuttoon. Kukapa hänessä sitten rähisee?

Toim.

— **Buurisodan** suoranaiset menot tulewat nousemaan alkuperäisestä arwiosta noin kymmenkertaisiksi. Kun sodan alussa Englannissa luultiin buurit woitettawan muutamassa wiikossa, selitti hallitus parlamentissa, että 10 milj. puntaa warmaan olisi tarpeeksi. Tämän wuoden heinäkuussa ilmoitti sotasihteeri Wyndham alahuoneessa, että kaikkiaan noin 61 miljoonaa warmaankin tulee riittämään. Joku päiwä sen jälkeen lausui rahaministeri Hicks-Beach, että sota warmaankin päättyy syyskuun lopulla, ja pyysi lisäsumman, joka nosti määrärahan 69 tai 70 miljoonaan. Saamainsa rahojen katsoi hallitus riittäwän kaikkiin menoihin helmikuuhun asti 1901. Mutta nyt owat warat wieläkin kerran loppuneet kesken, kun buurit eiwät lopettaneetkaan sotaa syyskuussa, ja siksi täytyy parlamentin kokoontua joulukuussa myöntämään lisää. Ei wielä tiedetä, paljonko hallitus aikoo pyytää, mutta Lontoon pörssipiireissä arwataan summa 20 ja 50 wälille, ja jos käydään keskitietä ja otaksutaan se 35 miljoonaksi, niin nousee loppusumma suoranaisista sotakustannuksista — ottamatta lukuun niitä kymmeniä miljoonia, joita maan rauhoittaminen jälkeenpäin ja moniwuotinen armeijan ylläpitäminen waatii — yli 100 miljoonan punnan eli 2,500 milj. markan.

Kiinan sota waatii arwiokaupalta noin 3 tai 5 milj. puntaa.

— **Saksan menot Kiinassa.** Liittoneuwostolle on lähetetty lakiehdotus warain myöntämiseksi Kiinan sotaa warten maalisk. 31 p:ään saakka 1901. Waaditaan kaikkiaan 152,770,000 markkaa. Ne rahat, jotka jo on käytetty, pyydetään perästä päin myöntämään. Lakiehdotusta seuraa kirjoitus, jossa huomautetaan retken waltiollista wälttämättömyyttä ja ilmoitetaan saksalaisen retkikunnan miesluku 863 upseeriksi ja wirkamieheksi, 18,739 sotamieheksi ja 5,579 hewoseksi.

Pieniä tietoja.

Hullunkurinen kaksintaistelu. „Pester L'loyd" kertoo seuraavan hauskan pikkujutun:

Erään maaseutukaupungin opettaja ei voinut sietää, että pormestari katseli häntä yli olkapään, waikka tämä ei voinutkaan muuta, hän kun oli opettajaa miltei kaksi kertaa pitempi. Syntyi kaksintaistelu. Todistajat kauhistuiwat nähdessään molemmat riitaweljet. Pormestari oli suuri, paksu mies, jota kukistamaan olisi tarwittu kolme koulumestaria. Miekasta ei siis voinut olla puhettakaan. Walittiin näin ollen pistoolit. Mutta ennenkun asiasta ehti tulla täyttä totta, astui pormestari esille, otti ja sanoi:

— Hywät herrat, kaksintaistelu on mahdotonta.

— ? —

— Siksi, että wastustajallani on liian paljon etuja. Olen kolme kertaa niin pitkä ja leweä kuin hän. Siis on hänellä kuusi kertaa suurempi mahdollisuus osata minuun, kuin minulla häneen. Taistelen wain yhdellä ehdolla: että mittaatte minusta yhtä suuren kappaleen kuin wastustajani on. Sitten merkitsette liidulla tämän kappaleen rajat, ja niiden ulkopuolelle ei hän saa ampua.

Ja rehoittawa pormestari hymyili, ja todistajat hymyilivät, ja yksinpä pieni, werenhimoinen opettajakin hymyili. Ja sitten menivät kaikki läheiseen ravintolaan tyhjentämään sowinnon maljan.

Ihmissyöjiä wasten tahtoaan. Joku aika sitten kuoli Würtenbergin lähettiläs Wenäjän howissa parooni von Thun. Testamentissaan määräsi hän ruumiinsa haudattawaksi syntymäseutuunsa Pommerissa. Mutta ettei sukulaisille tulisi suuria kustannuksia tästä, määräsi hän ruumiinsa hywästi suolattawaksi, paloiteltawaksi ja pakattawaksi tynnyriin sekä laiwassa lähetettäwäksi Pommeriin,

Niin tapahtuikin.

Mutta matkalla awasiwat merimiehet tynnyrin siinä luulossa, että siinä olisi suolattua häränlihaa — ja söiwätkin makeaan suuhunsa suurimman osan hywästä paroonista onnenkuin he kauhistuksekseen saiwat tietää syöneensä ihmisen lihaa.

---

osasto toisensa perästä, hindulaisia, amerikkalaisia, japanilaisia, wenäläisiä j. n. e. sisään. Oli iloa ja rieuua!

Wielä ensimäisen osaston sisään tultua, käwiwät kiinalaiset meidän kimppuumme aiwan epätoiwon uljuudella, kuulat winkuiwat joka taholla. Moni onneton haawoittui wielä silloin ja kiinalaiset pakeniwat wasta silloin kun tehtiin päällehyökkäys heitä wastaan itse lähetystöstä.

Kahtena wiimeisenä päiwänä ja yönä, ennenkuin tulimme pelastetuiksi, koettiwat kiinalaiset parhaimpansa, saadakseen meistä lopun. Hurjistunein tawoin ampuiwat he meitä ja lakkaamatta kuulat ja kranaatit sähisiwät ja jysähteliwät ympärillämme. — Mutta tämä waan rohkasi meitä, sillä tästä kiihkosta päättäen ei meidän auttajamme olleet kaukana.

* * *

Läksimme Pekingistä elokuun 25 p:nä. Kuljimme kärryissä alkumatkan. Meillä oli 3 kärryt ja yhtä monta wahwaa muulia. Yhdet kärryt oli itseämme, kahdet tawaroitamme warten. Tulimme Tungtshou'hon, jonne tosin oli ainoastaan 2 peninkulmaa, mutta tie oli niin waarallista kulkea, että wiiwyimme kokonaista 15 tuntia. Täältä jatkoimme matkaamme niin sanotuilla „huonelautoilla" alas Tientsiniin, jonne saawuimme elokuun 30 p:nä. Syyskuun 2 p:nä matkustimme ylimääräisellä junalla yhdessä hollantilaisen ministerin kanssa Tiensinistä Takuun ja astuimme täällä „Holland"-nimiseen satalaiwaan ministerin seurassa ja saawuimme Shanghaihin kaikin puolin hauskan matkustuksen perästä. Laiwan komendantti ja upseerit oliwat erittäin ystäwällisiä ja erittäin miellyttäwiä. —

Asiain tilasta Kiinassa lausuu rouwa Lund seuraawia sanoja: Kiinan sota ei hetkeä wielä ole lopussa. Meillä oli pelastuksestamme kiittäminen waan sitä seikkaa että kapina oikeastaan erehdyksestä syttyi liian aikaiseen. Tuuman toimeenpaneminen oli aijottu wasta niinkuin nyt syksyllä tapahtuwaksi, jolloin oli tarkoituksena samalla kertaa koko waltakunnassa karata eurooppalaisten kimppuun ja tuhota heidät. Tätä nykyä warustautuwat kiinalaiset hermostuneella kiihkolla yli koko waltakuntansa. Täällä tulee wielä aiwan warmaan paukkumaan lähimmässä tulewaisuudessa, warsinkin pohjois-Kiinassa, jossa liittoutuneitten pääarmeija on.

Kirje on päiwätty lokakuun 6 p:nä 1900.

Hra Lund kuuluu menettäneen rymäkässä kaikki tutkimustensa hedelmät. Paperinsa oliwat kiireessä pa'ossa jääneet majataloon, josta sitten, piirityksestä päästyä, oli jälellä wain „kypenet ja kylmät hiilet".

Suuri kaupunki tulee Lontoosta, jos se vast'edes kasvaa samassa suhteessa kuin tähän asti. Vuonna 1941 olisi sen mukaan Lontoossa 13 miljoonaa asukasta. Nykyään on tuossa jättiläiskaupungissa enemmän kuin 5 1/2 milj. asukasta.

Vaatteita kivestä. Puku kalkkikivestä on suurin keksintö pukuteollisuuden alalla. Varsinkin talvialusvaatteet kuuluvat tästä uudesta kankaasta olevan vallan erinomaisia. Keksintö tehtiin sattumuksesta. Kalkkikiveä kuumentaessa huomattiin osan siitä muuttuvan laavamaiseksi aineeksi. Kun tiedetään että tämmöinen aine voi jakaantua säikeiksi, tehtiin samallaisia kokeita tällä uudella aineella. Kokeet onnistuivat tyydyttävällä tavalla ja säikeistä voitiin valmistaa erinomaista kangasta. Englannin kuningatar ja eräs kuuluisa näyttelijätär ovat ensimäiset, jotka ovat saaneet vaatteita tästä uudesta „kivikankaasta."

Muistelmia Kuhmoniemen sotilas-oloista wuoden 1800 waiheilla.

Kuten ajantiedot osottawat oli Suomen sotalaitos Kaarle XI ajoilta aina wuoteen 1810 ruotujaolle järjestetty. Aika-ajoin pidettiin ruotutasauksia, joissa määrättiin monenko tilan ja minkä niistä yhteisesti tuli ylläpitää yksi jalkasotamies. Wauraimpien tilojen tuli samoin yhtyä wastaamaan hewosesta ja miehestä ratsuwäkeä warten. Upseereille ja alipäällikkökunnalle sitäwastoin antoi hallitus kruunun tiloja wirkataloiksi ja palkkawuiksi. Wuoden 1800 waiheilla nousi Suomen ruotuwäki wähän päälle 11,000 miehen, tämän lisäksi tuli wielä warawäkeä, joka niinikään oli ruoduttain järjestetty.

Kuhmoniemellä ei milloinkaan tunnu olleen yhtään ratsutilaa, sillä autiota ja köyhää kai seutu silloinkin oli; ja missäpä ratsu olisi päässyt liikkumaan kun ei kynäräkkään waltamaantietä ollut, tuskinpa porrastusta pahimmilla soillakaan.

Luutnantin wirkatalo sitä wastoin on wieläkin olemassa. Se sijaitsee kauniilla niemellä, saarten ja nienten suojaamassa Ontojoen niskawesistössä. Muinoin kun seutukunta lukeutui Sotkamoon, oli tämä kirjoissa ensimäinen numerotalo. Ihanassa wesimaisemassa elehti se aikanaan Kuwajalana, waikka se sittemmin wuokralaisille jouduttuaan kulkee kirjoissa paljaana Anttilana. Laajat oliwat wirkatalon entiset tilukset. Warusmestari Heikki Petrell tuntuu asuneen siinä lyhemmän aikaa wuoteen 1774.

Kun seutukunta wuonna 1753 sai Kuhmoniemelle oman kirkon, siirtyi paikkakunnan sotilaallinenkin keskipiste kirkon läheisyyteen.

Pieni sotilaskasarmi ja harjoituskentä aikaansaatiin kirkon eteläpuolelle Kuhmonniemen kupeelle. Kettulan wainiolla on „torin paikka" mainiona watukkona lasten keskuudessa hywin tunnettu. Tässä kasarmissa sanotaan Kuhmon poikain sotaharjoituksissa asehtineen wuosittain jonkun lyhemmän ajan. Oli niemi silloin illoin aamuin kaikunut rummun pärinästä.

Muun ajan wuodestaan asuiwat sotamiehet sotilasmökeissään ylt' ympäri pitäjästä. Wuosina 1792—1794 näkyy suuri joukko heitä menneen awioliittoon, joka wiitannee siihen että wirkeä sotilasmökkien uudistus siihen aikaan tapahtui. — Miten suurilukuinen miehistö oli, siitä ei paikkakunnan kirjat warmaa tietoa anna. Maininnen tässä wain eräitä: 1) Katerman kylän sotilaita oliwat: Olli Korhonen, Olli Kärnä, Antti Liimatta, Heikki Tampio, Matti Parwiainen, Antti Haapalainen, Juho Karppinen, Tapani Pellikka, Juho Klemi ja jääkäri Heikki Immonen. 2) Wieksin kyläss: Matti Kilponen, Juho Komulainen, Matti Tampio, Olli Pikkarainen (kuollut noin w. 1790 sodassa), Juho Mytty, jääkärit Heikki Puukari ja Matti Koistinen, sekä sotilas Olli Kemppainen. 3) Korpisalmen kyläss: Paawo Piirainen, Pekka Liimatta, Erkki Estolanus, Heikki Ruokolainen, Heikki Kärnä, Hannu Siira (kuollut armeijassa noin 1790), Juho Sirwiö, Juho Wäisänen, Erkki Leksonen, Lauri Rimpiläinen, Erkki Rimpiläinen (kuollut sotatantereella noin 1790), jääkäri Heikki Mikkonen ja warusmestari w:sta 1801 Elias Israel Pfaler. 4) Lammasperän kyläss: Paawo Määttä (kuollut sodassa), Tapani Piirainen, Mikko Piirainen, Heikki ja Paawo Pääkkönen, Heikki Määttä, Matti Kähkönen ja Reitto Kokkonen. 5) Lentuan kyläss: Antti Hiltunen, Juho Kyllönen, Juho Partanen, Juho Komulainen, Risto Kähkönen, Paawo Hawerinen, Yrjö Ahtonen, Juuso Piirainen, Lauri Koistinen, Pekka Pulkkinen, Jaakko Siira, Maksimi Pääkkönen, sekä korpraali Israel Swedberg (1794—1799). Sodassa 1808—9 kaatuneista sotilaista ei kirjat tiedä mitään.

Ei puheena olewalla aikakaudella sotamiehiin äidinkielen rakkautta istutettu. Jokaisen piti saada muukalainen wirkanimi. Hawerinen sai nimen Duuder, Huotari Liten l. Asp, Huowinen Kanon, Huusko Lilja l. Luur, Karppanen Hacka, Karppinen Holm, Kemppainen Hurtig, Kettunen Rask l. Modig l. Prisk, Keränen Wall, Koistinen March, Komulainen Råga, Korhonen Kanon l. Illberg, Kähkönen Öman, Liimatta Granroth, Niskanen Trygg, Partanen Strand, Piirainen Buska, Pikkarainen Lind l. Karbin, Pulkkinen Sten, Puukari Trög l. Trumpeet, Pääkkönen Buller (tästä johtuu nimi Pullon Saara), Rimpiläinen Löf, Räsänen Borg, Wilmi Tall, Wäisänen Leijon l. Hana.

Kaikki nämät owat sittemmin palautuneet täällä omille alkuperäisille nimilleen, ainoastaan jotkut tuntuwat olostuneen sotilasnimiinsä kuten: Gullstén, Sawelius, Skytte j. n. e.

Wielä kuulee jonkun wanhuksen muistelewan ukkowainajansa kertomuksia noilta werisiltä ajoilta. Nykyjään kuulin kertomuksen Wirran-tappelusta, jossa eräs tämän puolen pojista oli huomannut uljaan ratsastajan kiitäwän heitä wastaan; sotilas huudahti: „tuossa lentää kaunis lintu" ja samassa ampui ratsastajan, joka ei ollut kukaan muu kun ruhtinas Dolgoruki. Yksityiskertomukset wanhemmilta ajoilta yhä hämärtywät ja waipuwat unholan kammioon.

Owat siis Kuhmonkin pojat aikanaan olleet sotakuntoiset ja sydänwerensä wuodattaneet rakkaan isänmaansa puolustukseksi. Ei silloin pelkureina Pohjolaan pötkitty ja siellä asewelwollisuutta piiletty.

„Misf' ankarimmin sota soi,
Ja taajaan tulta salamoi,
En sinne käymät' olla woi,
Tiet' isäin astumaan."

Sunnuntai-lukemista.

Mihin owat sunnuntaista syntyneet wuotesi käytetyt?

„Pitäkäät sabatti, sillä se on teille pyhä" (Moos. 31, 14).

Pyydän saada sinulle, lukijani, huomauttaa, minkä hywyyden taiwaallinen Isä on osoittanut siinä kun hän on käskenyt sinua wiettämään joka sunnuntain lepopäiwäksi, jolloin ei sinun tarwitse työtä tehdä, waan olet silloin tilaisuudessa oppia tuntemaan hänen pyhää tahtoansa. Ajattele, kuinka paljon ja ihania tilaisuuksia sunnuntaipäiwä on sinulle tässä suhteessa tarjonnut! Ihmiset usein walittawat, ettei heillä ole aikaa oppia Jumalata lähemmin tuntemaan. Se on aiwan heidän oma syynsä; sillä Jumala on antanut heille kyllin aikaa siihen. Ystäwäni! Oletko ajatellut, että sunnuntait muodostawat seitsemännen osan koko elämämme ajasta? Yksi wiikko seitsemästä on wiikko sunnuntaipäiwiä. Kun seitsemän wuotta kuluu, on siinä ollut yksi wuosi sunnuntaita. Saattaisiko joku wielä rohjeta wäittää, ettei hän olisi tällä aikaa woinut oppia Jumalan tahtoa tuntemaan! Eikö ole aikaa ollut?! Tuomari on tähän wastaawa: Mihin owat sunnuntaipäiwistä syntyneet wuotesi käytetyt?

Olettakaamme, että ihminen on parhaassa iässään, noin 35 wuoden wanha, ja laskekoon hän aikansa Herran kaswojen edessä. Kuinka monta tilaisuutta arwelet hänellä olleen sunnuntaipäiwinä oppia tuntemaan Luojaansa ja Wapahtajaansa? Jos luetaan pois ensimäiset lapsuuden wuodet, on hänellä ollut neljä kokonaista sunnuntaiwuotta, — neljä wuotta, jolloin hänen warsinainen toimensa olisi pitänyt olla Jumalan sanan lukeminen ja sen kätkeminen, jolloin hänen olisi pitänyt kuulla saarnaa Jumalan armosta ja rakkaudesta Kristuksessa Jeuksessa kadotettuja syntisiä kohtaan, rukoilla Jumalaa hänen seurakunnassansa, kodin hiljaisuudessa miettiä sitä, mitä oli lukenut ja kuullut sekä, jos Jumala antaisi siihen tilaisuutta, lewittää muillenkin ewankeliumia pelastuksesta Jeuksen weren kautta. Niin hywin on Jumala pitänyt huolta sielumme rawitsemisesta wanhurskauteen; niin monta wuotta on hän meille lahjoittanut, jolloin woimme wapaina muista töistä antautua tärkeimmälle tehtäwällemme: oppia tuntemaan Kristusta ja hänen kauttaan löytämään tien taiwaaseen! Ja tästä, mitä hän on lahjoittanut, on hän kerran waatiwa meitä tilille.

Kajaanin torihintoja.

Marraskuun 21 p:nä 1900.

Tuore raawasliha, paisti, 50—70 p. kilo.
„ „ soppa, 35—50 p. kilo.
„ lampaanliha 70—80 p. kilo.
„ sianliha 80 p. kilo.
„ siika 50 p. kilo.
„ muikut 30—35 p. kilo.
„ hauki 50 p. kilo.
„ mateet 30—40 p. kilo.
„ ahwenet 40 p. kilo.
„ särki 25 p. kilo.
„ kuha 60 p. kilo.
„ säynäjä 40—50 p. kilo.
Suolattu siika 50 p. kilo.
„ muikut 40 p. kilo.
„ särki 30 p. kilo.
Palwattu raawasliha 50 p. kilo.
„ lampaanliha 90 p. kilo.
Woi 2 mk. kilo.
Pehmeä ruisleipä 30 p. kilo.
Kuiwa ruisleipä 35 p. kilo.
Lehmänkieli 50—60 p. kpl.
Kananmunat 20 p. pari.
Perunat 30 p. kappa.
Puolukat 75 p. kappa.
Jänis 50 p. kappale.
Teeri 1:60 pari.
Pyy 50 p. pari.
Koppelo 2 mk. pari.
Metso 2:40 pari.
Maksa 10 p. kilo.
Weri 10 p. litra.
Tali 50 p. kilo.
Ryynipiirakoita 25 p. pari.
Sekahalot 8 mk. syli.
Rasioita 30—50 p. kpl.
Luutia 5 p. pari.

Ilmoituksia.

Kuulutus.

Tulewan joulukuun 6 ja 7 päiwinä kannetaan kruunun laitumilla Paltamon hoitoalueessa käyneiden elukoiden laidunrahat sekä kuluwalta wuodelta että wiime wuodelta löytywät rästit. Metsänwartiat ja kruununtorppazit owat myös tilaisuudessa ilmoittamaan tarwepuittensa määrän ensi wuodeksi.

Kajaanissa 17 p:nä marraskuuta 1900.

M. G. Masalin.

Ilmoituksia
Kajaanin Lehteen
— wälittää —
Suomen Sähkösanomatoimiston
Ilmoitusosasto.

Kuulutus.

Äänimaltaiset Kajaanin kaupunkilaiset kokoontukoot **Maanantaina ensitulewan Joulukuun 10 päiwänä klo 5 j. pp.** Maistraatin edessä pidettäwään Raastuwan kokoukseen walitsemaan:

1:o) **Neljä jäsentä waltuuskuntaan** wuorostaan eroawien G. Spåren, F. W. Stenius'en, H. A. Ticcander'in ja T. Pikkaraisen sijaan.

2:o) **Kaksitoista jäsentä taksceraus-lautakuntaan,** siten, että elinkeinontahi liikkeenharjoittajia on walittawa 4, palkan, pensioonin tahi muun tulon nauttiwia 4 ja kiinteimistön omistajia 4.

3:o) **Kuusi jäsentä tarkastuslautakuntaan.**

4:o) **Kolme tilintarkastajaa ja yhtämonta warajäsentä** kaupungin tämän wuotisten tililaskujen tarkastamista warten.

5:o) **Kolme jäsentä ja yhtämonta warajäsentä tulewan wuoden kutsuntatoimistoon.**

6:o) **Neljä kaupungin arwiomiestä ja yhtä monta wara-arwiomiestä** tulewaksi wuodeksi, jossa suhteessa ilmoitetaan, että waalit tawahtuwat suljetuilla lipuilla,

että waalilippuja on tehtäwä yksi kutakin yllämainittua tarkoitusta warten,

että waalilipun tulee sisältää walittawan henkilön nimen, säädyn tahi ammatin niin selwästi, ettei epäilystä woi syntyä siitä ketä walitsija on tahtonut äänestää, että waalilippu, joka on allekirjoitettu ja sisältää enemmän tahi wähemmän nimiä kuin walittawa on, tahi jossa on muita wirheitä, pidetään hyljättäwänä,

että Raastuwankokouksessa käytettäwä ääniluettelo on asianomaisten nähtäwänä Maistraatin etuhuoneessa kahdeksan päiwää ennen waalipäiwää, sekä

että muistutuksia ääniluetteloa wastaan on tehtäwä wiimeistään ennen waalitoimituksen alkua.

Kajaanissa Marraskuun 19 päiwänä 1900.

Maistraatin puolesta:

G. Enwald.

Kuulutus.

Julkisella huntokaupalla, joka toimitetaan Sokasaaren tilalla Kajaanin maalaiskunnan Koutaniemen kyläss perjantaina joulukuun 14 p:nä 1900 klo 11 e. pp., myödään ensimmän antawille 8/30 osaa mainitusta 7/48 osan suuruisesta perintömaasta sekä irtainta omaisuutta, lehmä, lammas y. m., ehdoilla, jotka huutokauppatilaisuudessa lähemmin määrätään. Kajaanissa 10 p. marraskuuta 1900.

Alfrid Terwonen.

Wapaalla huutokaupalla

myödään ensi joulukuun 19 ja 20 päiwinä heiniä, olkia y. m. irtainta Salmijärwellä Rimpilän talossa myöntitilaisuudessa määrättäwillä maksuehdoilla. Salmijärwellä 23 p. marraskuuta 1900.

Emil Terwo.

Lyhemmän työpäiwän, kalliimpain päiwäpalkkain ja ylipäätään ajan kalleuden wuoksi olemme me pakoitetut korottamaan nahkain parkitsemispalkkoja 1:stä päiwästä Toukokuuta 1901, siten, että lehmän wuodasta otetaan 5 mk., härän wuodasta ko'on mukaan, hewosen wuodasta 7 mk., wasikan ja lampaan nahoista 80 penniä ja kerityistä lampaan nahoista 1 mk. Pienistä nahoista mustaksi tehtyinä 40 penniä enempi.

Kajaanissa 19 p. Marrask. 1900.

Henrik Kurkinen.
Alarik Terwo.

Kajaanin Lehden
irtonaisnumeroita myödään 10 p:llä kpl Kirjakaupassa ja Kirjapainossa.

Kuka tahtoo huokealla
ostaa kellonosia, työkaluja, tasku-, seinä-, herätys- ja pöytäkelloja, vitjoja, avaimia, polkupyörän osia, kummirenkaita y. m., y m. Suuri hintaluettelo (noin 300 kuvaa) lähetetään, kun 10 pennin postimerkki seuraa. Osoite:
Emil Modén, Pori.

Markkinain ratoksi ilmestyy täällä
Vekkuli
Iloinen, surulta riivaamaton naurulehti.
Kirjoituksia ja kaikkea muuta hyvää muonaa Vekkuliin otetaan, kun lähetykset osotetaan kirjapainoon ensi viikon kuluessa.

Suomen
Eläinvakuutusyhtiön
ja
Tapaturmavakuutusosakeyhtiö
PATRIAN
asiamies Kajaanissa
K. Korhonen.

Ilmoituksia
wälittää
Kajaanin Lehti
kaikkiin maamme sanomalehtiin.

Vekselilankettia
Kirjapainossa.

Kajaani, Kajaanin Kirjapaino 1900.